

Man en Machine: de Rinkstrooier op baan van de Rijswijkse Golfclub

“Zeer doeltreffend en multifunctioneel in gebruik”

Jan Gijzen, Jan Gijzen jr. en Sjaak Nagel (v.l.n.r.) met de Rinkstrooier.

Al bijna vijftien jaar is Jan Gijzen (57) greenkeeper op de golfbaan van de Rijswijkse Golfclub. Sinds een jaar of negen werkt Gijzen met de Rinkstrooier. “Recht toe, recht aan. Zeer doeltreffend in gebruik”, omschrijft de hoofdgreenkeeper de machine. Recht toe, recht aan, ging het op de golfbaan de laatste jaren allerminst. Gijzen vertelt, met Sjaak Nagel (42) en zijn zoon Jan Gijzen jr. (19) over de ontwikkelingen in de voorbije jaren. Van het teruglopende ledenaantal tot de wachtlijst van nu, maar vooral over het onderhoud van de baan natuurlijk.

Marcel Haarbosch

In de ruim dertig jaar dat hij bij aannemersbedrijf De Ridder uit Soesterberg in dienst is, heeft Jan Gijzen evenzoveel golfbanen opgeleverd. De laatste vijftien jaar is hij als hoofdgreenkeeper op de baan van de Rijswijkse Golfclub een stuk honkvaster dan in de eerste periode waarin hij voor gras op de tientallen opgeleverde banen moest zorgen. “Ik weet nog dat ik hier vandaan alleen koeien zag. In de verte zag ik Delft liggen”, wijst Gijzen naar het aangrenzende, volgebouwde bedrijfsterrein. De Rinkstrooier doet daarentegen onveranderd en onverstoorbaar zijn werk. Vier tot vijf keer per jaar wordt de machine gebruikt om de baan te dresen met een mengsel van zand en compost, waarna de baan enkele uren later wordt glad getrokken met een sleepmat. De bak van de Rinkstrooier kan ongeveer 1 m³ bevatten wat voldoende is om één van de achttien greens mee te bewerken. De pendelas zorgt ervoor dat er gelijkmatig wordt gestrooid. “Er zit geen elektronica in, dus kan er weinig aan stuk gaan. Gewoon recht toe, recht aan en zeer doeltreffend in gebruik”, omschrijft hij de Rinkstrooier, die ook voor andere werkzaamheden wordt toegepast: “We leggen er ook de looppaden mee aan. Daar gebruiken we schelpen voor. Dat gaat met de Rinkstrooier veel sneller en het is gemakkelijker dan met de hand.”

Team

Tijdens het seizoen werkt Gijzen met vijf greenkeepers, waaronder hijzelf, aan de baan. Nu, begin december, ligt dat aantal op drie. “Dat is wel een voordeel van het aannemersbedrijf waar we werken. Als ik bij wijze van spreken morgen meer mensen nodig heb, kan er iets geregeld worden. Het is allemaal wat flexibeler.” De werksfeer bij het drietal greenkeepers is prima. Sjaak Nagel, die eveneens in het bezit is van de papieren voor hoofdgreenkeeper, is met zijn ruim 25 jaar werkervaring een goede kracht. “Ik vind dit echt het mooiste vak dat er is. Ik speel zelf ook, dat vind ik wel een voordeel. Dan zie je het werk van twee kanten.” Jan Gijzen jr. is weliswaar minder ervaren, maar hij heeft in zijn vader en collega Sjaak een goed voorbeeld. Dan het machinepark, waarvan het overgrote deel in de loods in Soesterberg is opgeslagen. Ook de machines zijn flexibel toe te passen. “Ik heb hier voldoende materiaal om de baan mee te kunnen onderhouden”, vervolgt Gijzen, die bij de extra machines en mensen bij de aanleg van de geluidswal die de baan van de drukke A13 scheidt, goed kon gebruiken. Bij de aanleg van de wal is rekening gehouden met de afwatering.

De ongeveer honderd putjes zorgen ervoor dat het water dat van de geluidswal af komt, wordt afgevoerd.

Op de baan voeren zo'n honderd putjes het water af. "Dat moet ook wel, want we hebben hier te maken met zware kleigrond. Als het in korte tijd veel regent stond de baan hier altijd blank." Dat laatste is voor Gijzen en zijn medewerkers ook de reden om de vette toplaag, die door het verteerde gras wordt gevormd, elk jaar met een centimeter scherp zand te vermengen. De extra maatregelen die zijn genomen voor de afvoer van het water, wegen niet op tegen de voordelen die de geluidswal biedt. "Voordat die wal er lag,

raasde het verkeer hier voorbij. Nu kun je hier echt rustig golfen."

Rust

Dat was tien jaar geleden ook zo, al was die plotselinge rust op de baan aanvankelijk vooral een bron van onrust voor alle betrokkenen. In die tijd werd de baan namelijk geprivatiseerd met als gevolg dat naast de kostbare aanschaf van het participatiebewijs de contributie werd verdubbeld. Van de negenhonderd leden bleef

slechts eenderde deel over. Nadat de gemeente een deel van de grond kocht voor de aanleg van een viaduct, kreeg de golfclub wat meer lucht. Inmiddels bestaat er weer een wachtlijst op de wachtlijst en telt de baan elke dag ongeveer honderd bezoekers. Die drukte heeft ook gevolgen voor het onderhoud. "Meer bespelers betekent meer onderhoud", rekent Gijzen voor, die het aantal rondjes dat jaarlijks wordt gelopen op 50.000 schat. De park/polderbaan in Rijswijk is daarmee opnieuw, zoals ook in vroegere tijden, druk bezocht.

Sjaak Nagel (l) en Jan Gijzen jr.
aan het werk in een bunker bij de Vaart.

Rinkstrooier is multifunctioneel,
ook looppaden worden er mee aangelegd.

Rechts van de geluidswal raast het verkeer over de A13,
terwijl golfers links in alle rust hun sport kunnen beoefenen.

De Rijswijkse Golfclub

De park/polderbaan in Rijswijk is aan drie zijden omgeven door snelweg (A13 en A4) en water (kanaal). De baan bestaat uit twee driehoeken die een gezamenlijke oppervlakte hebben van 52 hectare. Daarvan is 20 hectare bespeelbaar voor de 900 leden die de club telt. Vijf greenkeepers onderhouden de baan gedurende het seizoen. Daarbuiten werken er drie mensen aan de baan die 18 holes telt. Naast de 46 gebruikelijke bunkers staat er nog één echte bunker uit de oorlog op de baan die verder vrij vlak is.